

॥ ७ ॥ ८ ॥ अपाहरत्नाशितवान् रुद्र इति शेषः ॥ ९ ॥ तत् शूलं कर्तुं ॥ १० ॥ आवयोर्नरनारायणयोरंतिकात् आगच्छत् आगतं ॥ ११ ॥ तत्तेजसा शूलं तेजसा ॥ १२ ॥ १३ ॥ एनं समुद्रं तं उदीया गतं रुद्रं ॥ १४ ॥
 धर्मस्य कुरुशार्दूल ततो हं धर्मजः स्मृतः ॥ नरनारायणौ पूर्वतपस्ते पतुरव्ययं ॥ ७ ॥ धर्मयानं समाकृतौ पर्वते गंधमादने ॥ तत्कालसमये चैव दक्षयज्ञो बभूव ह ॥ ८ ॥
 न चैवाकल्पयद्वा गंदक्षोरुद्रस्य भारत ॥ ततो दधीचिवचना दक्षयज्ञमपाहरत् ॥ ९ ॥ ससर्ज शूलं कोपेन प्रज्वलंतं मुहुर्मुहुः ॥ तच्छूलं भस्मसात्कृत्वा दक्षयज्ञं
 सविस्तरं ॥ १० ॥ आवयोः सहसा गच्छद्दृढया श्रममंतिकात् ॥ वेगेन महता पार्थ पतन्नारायणोरसि ॥ ११ ॥ ततस्तत्तेजसा विष्टाः केशानारायणस्य ह ॥ बभूवुर्मु
 जवर्णास्तु ततो हं मुंजकेशवान् ॥ १२ ॥ तच्छूलं विनिर्द्धूतं हुंकारेण महात्मना ॥ जगाम शंकरकरं नारायणसमाहतं ॥ १३ ॥ अथ रुद्र उपाधावत्तावृषीतपसान्वि
 तौ ॥ तत एनं समुद्रतः कंठे जग्राह पाणिना ॥ १४ ॥ नारायणः स विश्वात्मा तेनास्य शितिकंठता ॥ अथ रुद्र विधातार्थमिषीकां नर उद्धरन् ॥ १५ ॥ मंत्रैश्च संयुजो जा
 शुसो भवत्परशुर्महान् ॥ क्षिप्तश्च सहसा तेन खंडनं प्राप्तवांस्तदा ॥ १६ ॥ ततो हं खंडपरशुः स्मृतः परशुखंडनात् ॥ अर्जुन उवाच अस्मिन् युद्धे तु वार्ष्णेय त्रै
 लोके यशमनेतदा ॥ १७ ॥ को जयं प्राप्तवांस्तत्र शंसैतन्मे जनार्दन ॥ श्रीभगवानुवाच तयोः संलग्नयोर्युद्धे रुद्रनारायणात्मनोः ॥ १८ ॥ उद्विग्नाः सहसा क
 त्वाः सर्वे लोकास्तदा भवन् ॥ नागृक्षात्पावकः शुभ्रं मुखेषु सुदुतं हविः ॥ १९ ॥ वेदान प्रतिभांति स्म ऋषीणां भावितात्मनां ॥ देवान् रजस्तमश्चैव समाविविशतु
 स्तदा ॥ २० ॥ वसुधासंचकं पेचनभश्च विपफालह ॥ निष्प्रभाणि च ते जांसि ब्रह्मा चैवा स न च्युतः ॥ २१ ॥ अगाच्छोषं समुद्रश्च हिमवांश्च व्यशीर्यत ॥ तस्मिन्नेवं
 समुत्पन्ने निमित्ते पांडुनंदन ॥ २२ ॥ ब्रह्मावृतो देवगणैर्ऋषिभिश्च महात्मभिः ॥ आजगामाशु तं देशं यत्र युद्धमवर्तत ॥ २३ ॥ सौ जलिप्रग्रहो भूत्वा चतुर्वक्रो नि
 रुक्तगः ॥ उवाच वचनं रुद्रं लोकानामस्तु वैशिवं ॥ २४ ॥ न्यस्यायुधानि विश्वेश जगतो हितकाम्यया ॥ यदरक्षमथाव्यक्तमीशं लोकस्य भावनं ॥ २५ ॥ कूटस्थं क
 र्त्तुं निर्द्धमकर्त्तैति च यं विदुः ॥ व्यक्तिभावगतस्यास्य एकामूर्तिरियं शुभा ॥ २६ ॥ नरो नारायणश्चैव जातौ धर्मकुलोद्बहौ ॥ तपसामहता युक्तौ देवश्रेष्ठौ महाव्र
 तौ ॥ २७ ॥ अहं प्रसादजस्तस्य कुतश्चिन्त्यत्कारणांतरे ॥ त्वंचैव क्रोधजस्तात पूर्वसर्गे सनातनः ॥ २८ ॥ मया च सार्द्धं वरद विबुधैश्च महर्षिभिः ॥ प्रसादयाशु लोका
 नां शांतिर्भवतु माचिरं ॥ २९ ॥

शितिकंठता कृष्णवर्णस्य नारायणस्य संबधान् नीलकंठत्वं रुद्रो गत इत्यर्थः ॥ १५ ॥ इषीकैव परशुतां प्राप्ता क्षिप्तः

क्षिप्तः तेन रुद्रशूलेन रुदेण वा ॥ १६ ॥ रुद्रस्य खंडपरशुत्वप्रसिद्धिस्तु मदनस्यत्वादित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥